

Οι απαραίτητοι μικρόκοσμοι του P. Φορντ

Στην «Ημέρα Ανεξαρτησίας» αποτυπώνει τη σκληρή καθημερινότητα στην αμερικανική ενδοχώρα

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΦΟΡΝΤ
Ημέρα Ανεξαρτησίας
μπφρ.: Θωμάς Σκάσσος
εκδ. Παπάκη, σελ. 698

Του ΝΙΚΟΥ ΔΑΒΒΕΤΑ

Δεύτερο μέρος της άτυπης τριλογίας του Ρίτσαρντ Φορντ (Μισιούπι 1944), το πολυυραβευμένο μυθιστόρημα «Ημέρα Ανεξαρτησίας» κυκλοφορεί επιτέλους στα ελληνικά, αν και προηγήθηκαν, κατά τρόπο παράδοξο, το πρώτο και το τρίτο μέρος της, δηλαδή τα βιβλία «Ο αθλητικογράφος» (1996) και «Η χώρα όπως είναι» (2010).

Στα κνάρια των μεγάλων ρεαλιστών μυθιστοριογράφων του Μεσοπολέμου, ο Φορντ αποτυπώνει με ενάργεια τη σκληρή καθημερινότητα στην

Εικόνες μιας άλλης Αμερικής, που θα περνούσαν απαρτήριτες αν δεν απαθανατίζονταν από την πένα του συγγραφέα.

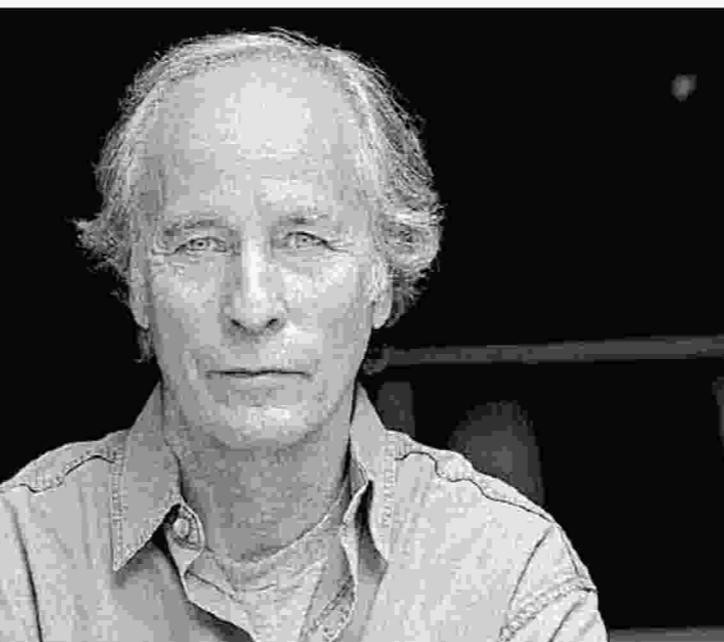
αμερικανική ενδοχώρα, τα οικονομικά και κοινωνικά διλήμματα, τα ανυπέρβλητα εμπόδια και τις κατεστραμμένες ενδοοικογενειακές σχέσεις της λευκής μεσαίας τάξης, στο τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα, ακολουθώντας το δημιούργημά του, τον μοναδικό και απρόβλεπτο Φρανκ Μπάσκομ.

Στο πρώτο μέρος της τριλογίας, ο Φρανκ, από επίδιοξη διηγηματογράφος θα βρεθεί

Το δεύτερο μέρος της άτυπης τριλογίας του συγγραφέα.

να συντάσσει αθλητικές ειδήσεις στον περιοδικό Τύπο για να εξασφαλίσει την επιβίωση της εύθραυστης οικογένειάς του. Στο δεύτερο μέρος, στην

Ο Ρίτσαρντ Φορντ κεντάει στον μυθιστορηματικό του καμβά μικρά καθημερινά στιγμιότυπα.

προσπαθώντας να κατανοήσει την αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά του, απότερος όμως στόχος του είναι να εξετάσει το ενδεχόμενο μιας μελλοντικής συγκατοίκησης με το «μαύρο πρόβατο» της οικογένειας. Την Ημέρα της Ανεξαρτησίας, ο Φρανκ είναι διατεθειμένος να απολέσει τη δική του ανεξαρτησία –την οποία έτοικι αλλιώς αισθάνεται ως «βαρίδι»– και να δεσμευθεί εκ νέου, χωρίς δρους και προϋποθέσεις, αρκεί να επιτύχει την ουσιαστική επανένωση με τα παιδιά του, το γερύρωμα του κάσματος με τη επόμενη γενιά, που παραπαίει χωρίς καθοδήγηση.

Πλήρης αποτυχία...

Το κοινό ταξιδί πατέρα και γιου θα αποτύχει παταγωδώς, όμως δεν έχει και τόση σημασία για τον αναγνώστη η έκβασή του, όσο οι φορτισμένες με ένταση σκηνές καθ' όλη τη διάρκειά του. Ο Ρίτσαρντ Φορντ κεντά στον μυθιστορηματικό του καμβά, μικρά καθημερινά στιγμιότυπα γεμάτα ζωντάνια, συναισθημα και χιούμορ. Πολλά από αυτά, θα μπορούσαν να σταθούν κι από μόνα τους, σαν αυτοτελείς ιστορίες, όπως το φλερτ του ήρωα με τη σερβιτόρα ενός εστιατορίου ή οι συνθήκες εργασίας στο μεσιτικό γραφείο.

Εικόνες μιας άλλης Αμερικής, που θα περνούσαν απαραίτητες αν δεν απαθανατίζονταν από την πένα του συγγραφέα, κακοφωτισμένοι μικρόκοσμοι, που δεν θα απασχολήσουν ποτέ την πολιτική και κοινωνική ιστορία της χώρας, ωστόσο τόσο απαραίτητοι για την ύπαρξή της.